in celum aīam ſororis ſue in ſpecie
columbe celi ſecreta penitrantem
aſpexit Qui mox corpus eius ad
monaſterium iuſſit deferri ⁊ in mo
numento qḋ ſibi p̄parauēat collo
cari Quadā nocte dum per fene/
ſtram ꝯſpiceret ⁊ dominū exoraēt
vidit fuſam lucem deſuꝑ cunctas
noctis tenebras effugaſſe Subito
aūt oīs mundꝰ velut ſub vno ſolis
radio collectꝰ ante oculos eius ad
ductus eſt. ibi qꝫ aīaꝫ germani ep̄i
capuani ad celum deferri videns
manifeſte poſtea ꝯperit ꝙ eadem
hora eodem qꝫ momento a corꝑe
migrauit Eodē anno q̈ de hac vi
ta erat exiturꝰ obitꝰ ſui dieꝫ fratri
bus denūciauit Ante ſextū ꝟo diē
ſui exitꝰ. aperiri ſibi ſepulcrū iubꝫ
Qui mox febribꝰ arreptus cum ꝑ
ſingulos dies languor ingraueſce
ret. ſexto die in oratoriuꝫ ſe porta
re fecit Ibi qꝫ exitum ſuuꝫ domini
ci corporis ⁊ ſanguinis ꝑceptione
muniuit atqꝫ inter diſcipuloꝝ ma
nus inbecillia membra ſuſtentans
erectis in celum manibꝰ ſtetit ⁊ vl
timū ſpiritū inter verba orōnis ef
flauit Ip̄a die duobꝰ fratribꝰ. vni
in cella moranti Alteri longe poſi
to reuelatio eadeꝫ monſtrata eſt.
Viderunt nāqꝫ viam pallijs ſtra
tam atqꝫ innumeris coruſcātibus
lampadibꝰ a cella ſancti benedicti
verſus orientē vſqꝫ ad celum ten/
dentē Cuꝫ venerando habitu vir
deſuꝑ clarus aſſiſtens cuius eſſet
via quam cernerent exquiſiuit. qui
cuꝫ neſcire ſe diceret ait Hec ē via
in qua dilectus dn̄i benedictꝰ celū
aſcendit Sepultus vero eſt in ora
torio ſancti Johis baptiſte qḋ de
ſtructa ara apollinis ip̄e ꝯſtruxit.
Floruit autē circa annos dn̄i qui
gente mū decimūoctauum tempo
re iuſtini ſenioris.

De ſancto Patritio

Patritius qui cepit circa an
num dn̄i. cclxxx. dum regi
ſcotoꝝ de chriſti paſſione
p̄dicaret ⁊ ſtās ante eū appodiās
ſe ſuꝑ ferulam quā manu tenebat
a caſu pedi regis ſuꝑ poſuerat cū
aculeo pedē ꝑforauit Rex ꝟo cre
dens ſanctum ep̄m ex induſtria hec
facere. et ſe aliter non poſſe fidem
ſuſcipe niſi ſimilia pro chriſto pate
retur. patienter ſuſtinuit Sanctus
vero hec intelligens obſtupuit et
p̄cibus regem ſanauit ac toti pro
uintie obtinuit ꝙ nulluꝫ venenoſū
animal ibideꝫ poſſit viuere. quod
non ſoluꝫ obtinuit. imo etiā ligna
⁊ coria illius r̄gionis contraria vt
dicit̄ ſunt veneno Quidā ouē con
uicini ſui furatus fuerat ⁊ comede
rat. ⁊ cum ſanctꝰ ſepiꝰ hortaretur
ſatiſfacere furem quicunqꝫ eēt ille
⁊ nullus ꝯpareret. dum totus po
pulus ad eccleſiam ꝯueniſſet ⁊ in
virtute ieſu chriſti p̄cepit vt in cuiꝰ
ventrem ouis intraſſet coram om
nibus balatum daret Quod et fa
ctum eſt et egit reus pn̄iam. ⁊ alia
furtis ſibi cauebāt. Erat etiam ei
ꝯſuetudo oēs cruces q̄s videbat
deuote venerari Sed quadā vice
ante ſepulcrum cuiꝰDam̄. pagani
ante quādam pulcram crucem q̄ſi
inuiſam p̄terijt ⁊ a ſuis ſocijs am/

monitꝰ cur illam non viderit dum
pꝛecibus a dn̄o reqreret cuius cēt
Audiuit inquit vocem de ſub t̄ra
Non vidiſti qꝛ ego hic ſepultꝰ ſuꝫ
paganus ⁊ ſigno ſum crucis indi
gnus? Unde fecit crucem illā ab i
de tolli Cum beatꝰ patritius ꝑ hy
berniā pꝛedicaret ⁊ fructum ibi ꝑ
modicū faceret rogauit dn̄m vt a
liqđ ſignū oſtenderet. ꝑ qđ vl' ter
riti peniterēt Juſſu ergo dn̄i in q̄/
dam loco circulū magnū cum ba/
culo ꝯſignauit Et ecce terra intra
circulū ſe aperuit ⁊ puteꝰ maximꝰ
⁊ ꝓfundiſſimꝰ ibidē apparuit. Re
uelatuꝫ qꝫ eſt beato patritio ꝙ ibi
q̇dam purgatoꝛij locus eſſet in ꝙ
q̇ſuis vellꝫ deſcendere. alia ſibi pe
nitentia non reſtaret nec aliud ꝓ
peccatis purgatoꝛiū ſentiret. Jple
riqꝫ āt inde nō redirēt Et q̄ redirēt
eos a mane vſqꝫ in ſequens mane
ibidē moꝛā facere opoꝛteret. Mul
ti ergo ingrediebant̄ qui de cetēo
nō reuertebant̄ Poſt longū ergo
tempus moꝛtuo patricio vir q̇dā
nobilis noīe Nicolaꝰ qui peccata
multa ꝯmiſerat. cū eum ſuoꝝ deli/
ctoꝛum peniteret. ⁊ purgatoꝛiū ſc̄i
patricij ſuſtinere vellet cum antea
octo diebus. vt oēs faciebāt ſe ie
iunijs maceraſſet apto hoſtio cuꝫ
claui q̄ in quadā abbatia ſuat̄ in
p̄dictū puteū deſcendit. Et q̇dā
oſtium a latere putei iuenit In qđ
ingrediens cū quodā ibi oꝛato/
riuꝫ repperiſſet. quidā monachi al
bis induti oꝛatoꝛiū intrauerūt Et
officium facientes Nicolao dixe/
runt vt ꝯſtans eſſet. qꝛ multa dia

boli temptamēta cum ꝑcurrere o
poꝛteret Cū āt ille requireret. qđ
adiutoꝛium ꝯtra hoc habere poſ
ſet dixerunt. Cum te penis affligi
ſenſeris ꝓtinꝰ clama Jh̄u xp̄e fili
dei viui miſerere m̄i peccatoꝛi Rece
dētibꝰ ergo pꝛedc̄is viris ꝯtinuo
aſſunt demones vt reuertatur ⁊
ſibi obediat. p̄mo ſibi blādis pro
miſſionibꝰ ꝑſuadent. aſſerentes ꝙ
eum cuſtodient ⁊ ad ꝓpria incolu
meꝫ ꝑducēt Sed cū ille eis nullate
nus obedire vellet ꝓtinꝰ diuerſaꝝ
ferarū terribiles audiuit voces ꝑi
ter ⁊ mugitꝰ acſi oīa elementa con
cuterentur Ad qđ cum ille timoꝛe
hoꝛribili palpitaret Jeſu xp̄e fili
dei viui miſerē m̄i peccatoꝛi ꝓtinꝰ
exclamauit ⁊ ſtatim oīs illaꝝ fera
rum tumultꝰ terribilis ꝯq̇euit pro
ceſſit ⁊ vltra ad aliū ⁊ ibidē ad ē
demonū multitudo ſibi dicētium
Putas ꝙ manꝰ noſtras euaſeris
Neq̄q̄ꝫ ſed nunc toꝛqueri incipies
⁊ affligi. Et ecce q̇dam maximus
ignis et terribilis ibideꝫ apparuit
Dixerūt qꝫ ei demōes Niſi nobis
aſſentias in illum ignem te iactabi
mus ꝯburēdum Quod cum ille re
nueret ip̄m acceperūt ⁊ in illū ignē
terribilē ꝓiecerūt vbi dum crucia/
ret̄ pꝛotinꝰ exclamauit Jh̄u xp̄e fi
li dei viui miſerere m̄i peccatoꝛi ſta
tiꝫ qꝫ ille ignis extinctꝰ eſt Ad aliū
deniqꝫ procedēs locum vidit q̄ſ/
dam viros in igne viuos cremari
⁊ laminis ferreis cādētibꝰ a demo
nibus vſqꝫ ad viſcera flagellari.
Alios qꝫ ventres habētes deoꝛſū
terram pꝛe doloꝛe moꝛdere ⁊ cla/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mare parce parce q̊s tunc demōeſ
grauiꝰ flagellabāt. alios q₃ vidit
quorū membra ſ̄pentes vorabāt
⁊ bufones igneis aculeis eorum
viſcera extrahebāt. Qui cum eis aſ
ſentire nollet in eundem ignē ꝓici
tur ⁊ eiſdē laminis flagellat̄. Sȝ cū
ille Jeſu xp̄e ꝛc. exclamaſſet a p̄dc̄a
pena ꝓtinus liberatus eſt. Deind̄
ducit̄ ad quēdam locum vbi hoīeſ
in ſartagine frigebantur vbi rota
maxima erat vncinis ferreis. Ig/
nitis plena in q̈bꝰ ꝑ diuerſa mēbra
hoīes erant ſuſpenſi. que tā veloci
ter voluebat̄ ꝙ globū igneū emit/
tebat. Poſt hoc vidit maximā do/
mū habentez foueas metallis bul
liētibꝰ plēas i q̈bꝰ aliꝗ vnū pedē aliꝗ
duos habebāt aliꝗ ibi erāt vſq₃ ad
genua aliꝗ vſq₃ ad vētrē. aliꝗ vſ₃ ad
pecꝰ aliꝗ vſq₃ ad collū. aliꝗ vſq₃ ad
oc̄los. Sȝ hec oīa ꝑcurrēs noⁿ dei
īuocabat. Proceſſit iteꝝ. ⁊ in quen
dam latiſſimum puteum intuetur.
de q̊ fumꝰ horribilis ⁊ fetor intole
rabilis continuo exibat. Inde q₃
homines vt ferꝝ candentes in mo
dum fauillarum exibant ſed demo
nes eos reimpingebant. Dixerunt
q₃ ei demones. Locus ille quem cō
ſpicis eſt infernꝰ in quo dn̄s noſter
beelzebub habitat. In ip̄m igitur
puteum te iactabimꝰ ſi nobis aſſen
tire recuſas. Poſtq̄₃ āt illuc iactatꝰ
fueris. nullū inde euadendi r̄medi
um obtinebis. Quos dū ille audiē
ꝯtēneret ip̄m arripientes in p̄dc̄m
puteū iactauer̄t q̊ tā vehemēti do
lore abſorptꝰ eſt vt fere oblitꝰ fue/
rit nomē dn̄i īuocar̄e. Sȝ dū ille ad ſe
rediēs ih̄u xp̄e fili dī viui miſerē mī
peccatori clamaſſet corde q₃ vo/
ce nō poterit ꝓtinꝰ inde illeſꝰ exiuit
⁊ oīs demonū multitudo tanq̄₃ vi
c̄ta euanuit. Cū igit̄ redire deberet
vidit quēdā pontē ſuꝑ q̄ꝺ eū trāſiē
optebat. Qui dū erat ſtrictiſſimus
⁊ inſtar glaciei politꝰ et lubricꝰ ſub
q̊ fluuiꝰ ingens fluebat. ſuꝑ q̄ꝺ duȝ
ſe poſſe tranſire oīno deſperaēt tā
dem recordatꝰ verbi qd̄ eū de tot
mal̄ eripuit ꝯfidens̄ acceſſit ⁊ vnū
pedē ſuꝑ pōtē ponēs. Ih̄u xp̄e fili
dei ꝛc. dicē cepit. Validꝰ āt clamor
ad̄o eū terruit vt ſubſiſtere vix va
leret ſed p̄dc̄m ꝟbū ꝓtulit ⁊ ſecur̄.
manſit. Deinde aliū poſuit ⁊ eadē
ꝟba iterauit. Mo q̄ꝺlibet etiā paſſū
eadē ꝟba ꝓtulit. et ſic ſecurꝰ trāſi/
uit. Cū ergo trāſiſſet in q̊ddā p̄tū
ameniſſimū deuenit vbi diuerſorū
floꝝ mira ſuauitas redolebat. Et
ecce duo ſpecioſi iuuenes ei appa/
ruerūt. q̊ ip̄m vſq₃ ad q̄₃dā citatez
ſpecioſiſſimā ex auro ⁊ gēmis mi/
rabilit̄ rutilātē ꝑduxerūt. De cuiꝰ
porta odor mirabil̄ emanabat q̊ il
lū adeo recreauit ꝙ nullū odorem
vel fetorē ſenſiſſe videbat̄. Dixer̄t
q̄ ei ꝙ illa citas padiſꝰ eēt i quā cū
Nicolaꝰ itrare vellȝ. dixer̄t ei p̄dc̄i
iuuenes ꝙ p̄ꝰ ad ſuos r̄diret ⁊ ꝑ lo
ca q̄ venerat eū redire optebat de
mones tn̄ eū nō lederēt ſȝ eo viſo t̄
riti fugerēt. Et poſt dies. xxx. in pa
ce q̄ꝺſcēt ⁊ tc̄ illā citatez ciuis ꝑpe
tuꝰ itroiēt. Tūc Nicolaꝰ ide aſcēdēſ
i loco ꝑ q̄ꝺ aſcēdit ſe r̄ſtitutū iuenit
⁊ oībꝰ oīa q̄ ſibi cōtigerāt narrās
pꝰ trigita dies i dn̄o felicit̄ reqͤuit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf